

פרידה מסבא אהוב / יסמין פורת

דברים בהלוויה

סבא אהוב שלי, בחודש האחרון דמיינתי אותך מתעורר וחוזר, פוקח עיניים וקורא לסבתא "יוכי מותק".

ביומיים האחרונים הייתי צריכה להזכיר לעצמי שאתה לא בחופשה, שלא תחזור עוד רגע, ובכל פעם מחדש הלב שלי נשבר. גם עכשיו המוח שלי לא מצליח להשלים עם המציאות. נדמה לי שעוד רגע תגיע, עם חיוך אחרי עבודה בגינה או שירה בחדרך.

אני יודעת בליבי שצריך להשלים עם המציאות, אבל בצורה הכי אנוכית שיש הייתי רוצה שתהיה כאן עכשיו, שתעיר לי עוד פעם על איך שאני יושבת, שתעשה לי עוד מסאג' אחד ברגליים, עוד חיוך אחד, מבט אחד, סיפור אחרון, כל דבר.

יותר מהכל אתגעגע לשמוע אותך מדבר לסבתא. אלה היו הרגעים האהובים עליי. זכיתי לראות אתכם הרבה ביחד, לשמוע אותך קורא לה – "יוכי מותק", לראות אותך מחייך אליה, מחבק אותה, מביט אליה במבט אוהב. כל אינטראקציה ביניכם נחרטה לי בזיכרון והרחיבה לי את הלב.

כל כך קשה לי סבא נוקניק יקר, אני אוהבת אותך ועם כאב גדול בליבי וגעגוע רב - משחררת אותך.

יסמין, נכדתך

